

Bäy thäng Viän Thäm chúng tôi đäc träc thăng vän vào vùng hành quân.

Theo kä hoäch, giäa träa sänhäy xuäng khu räng giäp ranh đän đän cao su Choup, thuäc lãnh thä Kampuchia. Nhäng mäy thäng phi công ôn đäch cä bay tít ätrên cao, và län täi län lui mãi. Chäc nó muän ăn đän phòng không? Nó không biät phía đäi có hàng vän quân Bäc Viät đang giäng mät ngä lên sao? Bay län cái kiäu träu ngäi này, chäng khác nào báo cho đäch biät räng, tao säp thä mäy thäng Viän Thäm xuäng đây, hãy chuän bä bät nó. Nhäng làm sao nói väi thäng phi công? Lä tai nó đã bät kín läi bäng cái máy nghe. Gió tät mänh và tiäng cánh quät phän phät làm át đi mäi tiäng nói. Không nhäng thä, nó còn làm sai bät cäng nguyên täc nghi binh cäa Viän Thäm. Mät chiäc träc thăng đä quân, hai chiäc Cobra yäm trä có trang bä đäi liên và rocket, sä xuäng bän xäi xä, ít nhät là vài ba cái träng träng trong räng. Trong nhäng län sä xuäng äy, chúng tôi nhäy ä mät näi đã đäc chän läa träc, đäch không biät chäc chúng tôi xuäng đäm nào. Đäng này, sau khi quän cho đä, bäng chiäc đä quân hä ngay xuäng đäm chính. Hai chiäc Cobra kä hai bên, bän qua loa vài phát. Xong, cät đäu lên, bay vä luôn.

Thäng Sä trän mät nhìn theo, chäi thä: “Đä má! Nó làm ăn cái kiäu gì kä cäc väy?”

Không ai có thì giä ä đó mà chäi phä hoä theo thäng Sä. Chúng tôi läi nhanh vào lùm räm. Kiäm läi quân sä. Räi täc täc räi khu väc väa đä quân, càng xa càng tät. Chäm trä, đäch kéo täi bao vây thì bä mäng.

Vào đät Kampuchia län này, chúng tôi có nhiäm vä theo dõi tình hình và ghi nhän nhäng näi täp trung quân cäa đäch. Đây không phäi län đäu tôi nhäy toán. Nhäng chuyän đi này, tôi lo läng rät nhiäu, näu không nói räng sä. Theo tin phỏng nhä, Công Träng 7 và Công Träng 9 cäa Bäc Viät, hiän đang có mät trong vùng räng räm Läi Câu, Mä Vät, träi quân chiäm cä hai đän đän cao su Choup và Mimot. Mäy tháng träc, chiän đoàn phäi häp nhä thäc Bä Binh Thiät Giáp, vào Choup và đã bä đánh bät ra ngoài, gây tän thät khá län vä nhân mäng. Sau đó, ngäi ta không muän dùng läc läng bä binh đä tän công vào đän đän näa, väa tän kém nhiäu, läi

Viên Thám

Tác Giả: Lâm Cháng

Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

không nám chác đác phán tháng. Vì thá, Không Quân và Pháo Binh đác nghi đán. Và Viên Thám đác điáu đáng vào vùng, đá đáa nháng mác tiêu lên “lái”.

Liên tiáp trong hai tuán lá váa qua, có hai toán Viên Thám đác thá vào đán đián Choup. Nháng tát cá đáu mát tích mát cách khó hiáu. Nháng chàng Kinh Kha thái đái, cháng ai tián qua sông mà cũng mát đi không trá lái. Toán chúng tôi là toán thá ba. Ká hoách có thay đái chút ít. Xuáng á vùng ráng rám, đá tá đáng, mò vào Choup. Láy háng Đông, xuyên qua đán đián, vá điá m hán tái biên giái Viát Nam. Trên đáng đi, sá chá m toá đá đáng quân cáa đách, đáa lên “lái vián thám” cho phi pháo oanh kích. Nhiám vá đán gián chá có thá, nháng thi hành thì tính máng ngàn cân treo sái tóc.

Tán áa tháng nay, tinh thán chúng tôi hái căng. Lúc nháng đán vá lán nám án binh bát đáng, là lúc bán Viên Thám lao vào vùng đách. Thái gian hán đánh cho mát chuyán công tác là ba ngày hai đêm. Đã hán mái ngày rái, hai toán trác ván biát tám. Máy siêu tán sá cáa trung tâm ván trác 24/24. Không mát tín hiáu gái vá. Đát liên lác. Tình hình đách ra sao, không nám váng. Trong chián tranh, máng ngái nhá nháng đáng bác lá, tiêu pha không tiác. Mát mái bán tháng Viên Thám, cháng nghĩa lý gì so vái vái nháng thiát hái váa qua á Dambert, Soul, Mimot, Choup. Thí máng thêm báy tháng Viên Thám náa, đá thám dò tình hình đách, không phái là mát cái giá quá đát.

Tôi đác gái lên phòng thuyát trình, nhán lánh hành quân. Sáu tháng trong toán láng váng bên ngoài, lo láng. Khi tôi bác ra, không tháng nào lên tiáng hái, nháng nháng cáp mát ái ngái nhìn tôi, chá đái mát câu trá lái.

Tôi nói ngán gán: “Chuán bá.”

Có máy tiáng lám nhám chái thá. Đó là đáu hiáu cáa sá bát mãn. Trong cái đáu cáa nháng tháng lính trán, hình nhá luôn luôn có sá bát mãn. Và miáng sán sàng tuán ra nháng câu chái thá vô tái vá. Bát mãn, chái thá là cái bánh chung cáa anh em. Không cán cháa trá, căn bánh này cũng bián mát lúc đáng trác tháng cáp. Vì thá mà ká luát đác duy trì, mánh lánh đác thi hành mát cách triát đá.

Trong lúc anh em lo kiám lái cáp sá đán đác, và sán mát ngáy trang, tôi báo trung sĩ Năng lên kho tiáp liáu, lãnh kháu phán cho cá toán.

Khi bác kháu phán vá, Năng nói: “Kèo nài mãi, mái xin đá đác mát túi máu sinh.”

Tháng Nhiều hái: “Đá làm gì?”

“Bán cho máy tháng trác thăng. Cũng đác cháu nháu linh đánh.”

“Cháa biát còn máng trá vá hay không. Nói chi đán chuyán nháu.”

Năng sáng sá: “Đù má! Sáp hành quân. Miáng ăn mám ăn muái, đáng nói báy nhe.”

“Mày là tháng sá chát nhát. Mái cái con vá ngon lành. Sáu tháng cháa vá phép. Đêm ngá máng tinh. Bá vá nhà lâu quá, hôi ê.”

Anh em cái rá.

Năng nhìn tôi: “Xong chuyán đi này, trung úy đá nghá cho tôi vá phép?”

Tôi trán mát: “Mày gián? Tình hình đang căng tháng, cám trái trám phán trám. Ai dám cáp giáy phép cho mày?”

“Lúc nào cũng nghe nói tình hình căng tháng, và cám trái. Đánh giác lâu dài, chá đâu phái đôi ba báa là xong. Không thá trán con ngái ta vô ráng mãi đác. Phái liáu cách giái quyát chá?”

“Mày có gan thì lên gáp Đái Bàng Già mà kháu nái. Trên áng còn có Mát Trắng, Mát Trái, Bác

Viên Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

Đäu..., cä theo hä thäng quân giai mà khiä u näi dài dài lên Täng Thäng. May ra träng häp cäa mà y đä c giäi quyät.”

“Nhäng thäng lính vẫn phòng, chäng cän phép täc mà vän tà tà ä thành phä, ôm đít vä häng đêm. Còn mình trông cái phép gän chäy máu mät, không đä c. Bät công!” Năng cảm râm.

Tôi nói: “Bät công là ä thäng. Trên cõi đäi chó má này, làm gì có sä công bình?”

“Nghĩ täc. Nhiäu khi muän đào ngũ.”

“Cä đào ngũ đi. Bän Quân Cänh ngäi ngáp gió, không có viäc gì làm. Nó đang chä mà y đäy. Còn ä đây, không có mà y thì có thäng khác thä vào.”

Thäng sĩ nhät Sä, nói: “Năng äi, träng cä khi hành quân, mà y đäng äi nhäi ba cái chuyän đó näa, đä c không? Nhìn bä mät nhän nhä cái bánh bao cäa mà y, tao nän!”

Thäng Sä là toán phó Viên Thám. Nó ra träng Đäng Đä năm mä i chín tuäi. Liäu mäng và háu đá. Năm năm chiän träng, chäa mät än bä thäng. Nó khoe, thäy cäa nó tu luyện ä Thät Sän, chuyên môn uäng máu đäi và ăn gan rän hä. Ngày vä bäa trän ma. Đêm ngäm ngäi mà ngä. Cái nanh heo räng, nó đeo äng äng träng cäng cä, thäy nó đã täm bäa vào räi. Nó coi cái nanh này là mät thä bäa hä mäng, bom đän không thä xâm phạm đä c nó. Tä tiäu đoàn Biät Đäng Quân, nó xin qua Viên Thám. Mäi đäu, tôi không chäu nhän nó vào làm toán phó. Tôi chä cän thäng nào dät và cän träng, chä không cän liäu mang và háu đá. Bäi nhiäm vä cäa chúng tôi là theo dõi đäch tình, và né tránh täi đäa nhäng đäng đä. Nhäng nó nói, ông thäy yên tâm đi, thäng Sä này cũng biät tùy hoàn cänh, không phäi lúc nào cũng làm äu đäu. Tôi nhän, và đäng hä cho nó đi thä huän mät khoá Viên Thám ä Đäc Mä. Häc xong, nó vä väi tôi, đã hän năm. Sau nhäng än vào ra hang hùm, tôi thäy nó đã biät... sä.

Tä lúc đä quân cho đän chiäu, chúng tôi luän lách trong khu räng räm. Phát hiän nhiäu đäu vät di chuyän cäa đäch qua cây cä bä räp. Phän än räp xuôi vä häng đän đän. Chiäu gän chäng väng, chúng tôi đäng äi bên ven räng, giáp ranh đän đän. Đä đänh “lót ä” qua đêm. Tôi mä máy siêu tän sä, báo vä trung tâm hành quân nhäng gì đã nhìn thäy, và ä c đoán tình hình

Viện Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

đi ch đang d n thêm quân v Choup.

Có ti ng c a Đ i Bàn Già: “D u v t m i hay cũ?”

Tôi tr i: “Có m i, có cũ.”

L nh Đ i Bàn Già: “Ngày m a phùn. Ch n Đ u B c l n theo d u m i. H t.”

Trong đ c l nh truy n tin, “ngày m a phùn” là ngày mai. Âm danh c a tr ng toán 3 Vi n Thám là Ch n Đ u B c. Ch ng bi t t i sao, khi làm đ c l nh truy n tin, ng i ta l i l y tên c a con thú đ t cho tôi? Đã là ch n, thì có ch n hôi, ch n m p, ch n đèn. Làm gì có ch n đ u b c?

Có l n, đang ng i ch i tr c B Ch Huy, trông th y v sĩ quan truy n tin đi qua, tôi g i: “Ê! Thu n Phong Nhĩ. Sao đ t tôi là Ch n Đ u B c?”

H n c i: “Ch n già.”

“Trai ba m i tu i còn son. Gái ba m i tu i đã toan v già. Tôi ba m i, sao g i r ng già?”

“Già m u mô, nh con ch n c a La Fontaine d con gà tr ng gáy. Còn b n, sao g i tôi là Thu n Phong Nhĩ?”

“Trong Tây Du Ký, Thu n Phong Nhĩ là th ng truy n tin c a Ng c Hoàng, có cái l tai nghe xa ngoài ngàn d m.”

H n g c g t cái đ u: “À, ra th .”

Rồi bị đi. Cái tiếng phồng phồng như con gà u đực, như ng vô cùng chung thủy. Không bao giờ
hẹn chờ đi. Hẹn sẽ mọc thêm lá, rồi sang mùa mới nh cho v. Nhiêu tiếng lên rồi tai, hẹn bị v
khóa cu, không cho chờ bị y.

Tôi ch n ch ng có nhi u gai góc, và lùm b i che khuất. Ban đêm, n u đ ch di chuy n qua
đây, cũng ph i né tránh như ng n i v ng m c khó đi. Th là chúng tôi đ c an toàn. Bóng t i
đ xu ng r ng già r t nhanh. Đêm mù. Khí m h i s ng. Th nh tho ng, có nh ng tr n gió
cu n qua, rào rào trên đ t cây. Tiếng hú c a cú mèo, nh tiếng ma kêu. Tiếng “c c c” c a
con chim gì không biết, nh tiếng gõ nh p song lang. Chúng tôi n m im, nh ng không th ng
nào ng đ c. Nghĩ đ n mai đây, l n theo đ u đ ch vào đ n đ n cao su, ai cũng n x ng
s ng. Đ ch đông nh ki n c . Chúng tôi ch b y th ng. N u b l tung tích, biết ch y đàng
nào?

Th ng Năng, n m k bên tôi, thì th m: “Xong chuy n này, th nào trung úy cũng ráng tìm cách
cho tôi v thăm v vài ngày?”

Thì ra, th ng Năng không ng vì nh v. Ch ng ph i nh chúng tôi, không ng vì lo m t ngày
mai.

Tôi nói nh : “Lúc này, c m gi y phép v ph , Quân C nh cũng n m đ u. Tao s n n n , xin
Đ i Bàng Già c p s v l nh cho mày đi công tác. L i đ ng chuy n đi này, mày ghé v thăm
v .”

“Trung úy h a thì gi l i nhe.”

“Tao gi l i. Còn c p trên ch u cho hay không, là chuy n khác.”

“Tôi nghĩ, trung úy nói là ng thông c m li n.”

Viện Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

Tôi nám xách lái gán Náng hán: “Tao hái thiát. Đám đáng pháng, vá máy cán nguyán kháng?”

“Làm sao biát cán hay kháng?”

“Rách máng tránh, cháy máu.”

“Tái quá. Kháng nhìn tháy.”

“Cá tá vá đáu đán kháng.”

“Kháng biát. Chá nám im nhá khách gá. Cá thá đáu, nháng mác cá nán cán ráng chá u đáng.”

“Cá “bát” kháng?”

“Bánh tháng.”

Tôi ván: “Bánh tháng lá sao?”

Náng lá nhá: “Hái khá nái quá.”

“Máy nhá con bá ráng. Chá biát háng hác, cháng nhán xát gá cá.”

Náng nái, nghe rát tái nghiáp nhá tá nái vái chánh mánh: “Ngáng i ta tháng mánh. Chá u lám vá mánh, đá rái. Mát hay cán tránh, kháng quan tráng. Mián sau náy, đáng báy bá vái tháng náo.”

Trác khi láy ngái ta, mình cũng... tái bái hoa lá, chá tát lành gì, mà đòi hái ngái ta còn nguyên xi.”

Nám mát lúc lâu, Năng kháu vai tôi: “Hái còn bên Trinh Sát, nghe trung úy sáp cái vá?”

Tôi nói: “Xù rái.”

“Ai xù?”

“Đàng gái.”

“Tái sao?”

“Ông bá cáa cô ta báo, khi nào tao xin đác vá văn phòng, mái cháu cho đám cái. Mà gia đình tao nghèo, không quen “gác lán”. Làm sao xin?”

“Tháng thì láy. Văn phòng hay tác chián, đâu quan tráng?”

“áng sá con áng sá m thành goá phá.”

Năng chái thá: “Đù má! Đi tác chián, đáu là nháng tháng gia đình nghèo nán, không thân thá. Sáng hùng sáng mánh, nháng không không sáng lâu.”

“Thôi, ngá đi Năng ái. Khuya, mà còn lên phiên gác.”

Viên Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

Tôi lan man nghĩ về cô sinh viên Sä Phäm. Tôi nghĩ mình tình sự thật đẹp, sau khi cô ra trường. Nào ngờ, bất ngờ cô nhận một bóng đen trùm xuống mình đi đâu kia, mà tôi biết rằng tôi không đủ khả năng thoát hiểm. Đó là cô ta đi lấy chồng. Rồi mình chuyện cũng đâu vào đó. Cô vẫn bình thường, như chưa từng trải qua một lần thất vọng như tôi. Khi tôi tình nguyện qua Viên Thám, có thể nói tôi thật tình, lao vào chä chät. Tôi chä cäi. Thật ra, tôi có buồn buồn một thời gian. Nhưng không quên quên đi đâu thất vọng, đến nỗi điên cuồng như tôi, như mọi người vẫn nói.

Rä räy một hồi, Năng lại hỏi: “Không cần đi đâu cả, có thật tình không?”

Tôi nói có. Năng bảo nhäu thế vì thật tình mà trở thành thi sĩ. Và hỏi tôi có làm thế thật tình không?

Tôi trả lời bằng cách đi cäu:

Em như cäc cät trôi sông
Anh như con chó đang trông trên bờ
Em như cäc cät dät dä
Anh như con chó trên bờ đang trông.

Năng cười rúc trong cổ: “Thật thật tình gì mà chä thäy chó với cät. Con với tôi nghe đi cäc bài thơ này, chäc cäi chät bä.”

Tôi nhớ lại lời của: “Thôi, ngủ đi Năng ơi. Khuya, mà còn lên phiên gác.”

Trời hôm sáng. Đä loäi chim rừng hót rä trên cây. Chúng tôi nhìn nhau, thäy lạ. Màu chàm ngäy trang trên mặt cho tôi với màu xanh cây lá, đã đã làm một người đi khác. Tôi trả lời mä bän đä, chä cho cä toán biết đi mä trung trong ngày, nếu chäng may thật là cä.

Läi đến dò hỏi sĩ Nhiêu: “Mày đi đâu, không cần phải theo đúng phäng gác đâu bàn. Tùy theo

Viên Thám

Tác Giả: Lâm Cháng
Thứ Hai, 06 Tháng 8 Năm 2012 21:14

đã a th mà đi. Ph i h t s c c n th n.”

Theo đ i hình hàng đ c, Nhiêu là kinh binh đi đ u, k là tôi..., và th ng S toán phó, đi sau cùng. (Chú thích t Đ344: Nguyên t c tr ng toán đi th nhì sau kinh binh, toán phó th ng là ThS hay ThS1, ít nh t c ng là TrS1 ph i đi sau cùng đ xoá đ u)

Đ n đ n Choup. Nh ng cây cao su đ c tr ng ngay hàng th ng i. Thân cây già c i, to đ n c ng i ôm. Tàn lá r p, che bóng m t tr i. Th i k chi n tranh, đ n đ n b b hoang nhi u năm. Gai m c c là đã ngang đ u g i. C đ i g n lút đ u ng i. Nh ng loài cây t p cũng chen nhau, v n lên cùng v i cao su. L i đ ng đ a hình che khu t, quân B c Vi t đã vào đây trú n.

G n đ ng tr a. Th ng Nhiêu đ ng i, nép vào g c cao su, ng c tay g i tôi lên.

Nó nói nh : “L ng nghe.”

Trên tr i có ti ng rì rì nh ti ng c a con ong bay qua.

Tôi nói: “Con đ m già L19, bay quan sát.”

Nó i c đ u, ch tay v phía tr c. Có ti ng nói vắng v ng, v ng l i t xa. Th nh tho ng có ti ng đ ng, hình nh ti ng ch t cây.

Tôi ngó v phía sau, làm th hi u cho anh em b trí t i ch . Tôi và th ng Nhiêu len i mò lên. Không dám t i quá g n vì s b i , nh ng tôi cũng ghi nh n đ c nh ng đ ki n c n thi t đ c đoán tình hình. Khi quay l i ch cũ, tôi m máy báo v trung tâm hành quân. Thu n Phong Nhĩ t c t c g i Đ i Bàng Già đ n ngay đ u máy.

Ti ng Đ i Bàng Già: “Tao đ a m c tiêu lên “i i”. Ch n Đ u B c xáp i g n, quan sát, đ u

khi n “thiên lôi” làm vi c, và cho bi t k t qu . H t.”

Tr i đ t! Phi pháo đ i xu ng m c tiêu. Quân đ ch nh ki n l a, b đ ng s bung tràn lan ra ngoài. Đ i Bàng Già b o xáp l i g n. Ông t ng b n tôi có th tàng hình tr c con m t đ ch quân hay sao?

Tôi b o m y th ng trong toán: “L nh là th . Nh ng t i mình ph i “đ t” kh i ch này cho xa.”

Chúng tôi đ i ph ng giác. Né tránh m c tiêu. Ch ng m i lăm phút sau, pháo n m m đ d i. Đ t đ t pháo, ph n l c c b t đ u g m thét và th bom Napalm, đ t cháy m t khu v c đ n đ n.

Đang di chuy n, tôi nghe ti ng Đ i Bàng Già h i, t t không, có c n đ i u ch nh gì không?

Nhìn v phía m c tiêu, tôi nói t t r i. Đâu bi t phi pháo đ i có chính xác hay không. Tôi nghĩ, dù sao cũng ph i lo cho m ng s ng c a b y th ng chúng tôi tr c. B ng có ti ng súng AK n òn, bên hông trái đ i hình. Ti p theo, nhi u lo t súng khác n ran.

Tr i i! Né tránh ch đống quân, l i đâm đ u vào “ch t” ti n đ n c a đ ch. Tôi la lên trong máy: “Đ ng r i.” Và b m cái nút báo đ ng đ . Máy siêu t n s trang b đ c bi t cho Vi n Thám, khi b m nút đ , s t đ ng báo nguy v máy trung tâm b ng nh ng ti ng “c p... c p... c p...” liên t c, nh ti ng v t kêu ho ng h t.

Chúng tôi v a b n tr , v a t t v bên ph i. Ch y! Ti ng súng đ i nà theo sau l ng. Phi pháo v n hoành hành ngút khói t i m c tiêu chính.

Ch y tr i ch t ra kh i đ n đ n, chúng tôi l i nhanh vào r ng r m, n i đã đ n dò đi m t p trung. Ki m l i quân s . Không th y th ng Nhiêu. Nh ng c p m t t n th n m l n, ch a h t n i kinh hoàng. Đ ch quân đang truy lũng kh p khu v c. Tôi liên l c v trung tâm, báo t n th t c a ta, và c đoán thi t h i c a đ ch.

L&# nh c&# a Đ&# i Bàng Gi&#: “Tung tích đã b&# l&# . Lo đ&# n bãi đáp. Tr&# c thăng b&# c v&# .”

Trong khi &# n tr&# n, ch&# th&# ng Nhi&#u, tôi m&# t m&# i n&# m g&# i đ&# u trên chi&# c ba lô. Đ&# n chi&# u v&# n không th&# y t&# m h&# i. Có th&# nó đã g&# c ng&# ngay đ&# t n&# súng đ&# u tiên. N&# u tính cái giá h&# n thua b&# ng xác ch&# t, thì m&# t m&# t th&# ng Nhi&#u, đ&# i l&# i bao nhiêu sinh m&# ng đ&# ch quân trong tr&# n oanh kích v&# a qua. Nh&# ng tình c&# m con ng&# i, không đ&# n gi&# n nh&# đ&# n v&# đo l&# ng. Chúng tôi bu&# n th&# m nhìn nhau. T&# đ&# i lòng, bi&# t đâu th&# ng Nhi&#u v&# n còn th&# t l&# c đâu đó.

Ngày th&# ba, k&# t&# khi vào đ&# t Kampu chia. Không th&# xuyên qua đ&# n đ&# n đ&# v&# đ&# m h&# n t&# i biên gi&# i Vi&# t Nam. Chúng tôi đi ng&# c v&# phía r&# ng già, tìm bãi b&# c tr&# c thăng. Nh&# ng tr&# c thăng không xu&# ng đ&# c. Nh&# ng con chu&# n chu&# n v&# a l&# ng v&# ng vào khu v&# c, đã b&# phòng không t&# đ&# i đ&# t b&# n lên. Đ&# n ph&# i bay v&# . Đ&# ch quy&# t phong to&# vùng tr&# i, đ&# ch&# n b&# t cho đ&# c chúng tôi. Liên ti&# p hai ngày sau, v&# n th&# .

L&# ng th&# c mang theo đã c&# n. Chúng tôi b&# t đ&# u m&# túi m&# u sinh. Túi này ch&# trang b&# đ&# c bi&# t cho Vi&# n Thám. Nh&# ng chàng phi công ph&# i mang dù khi c&# t cánh, đ&# phòng b&# t tr&# c. Còn chúng tôi đ&# c trang b&# túi m&# u sinh, phòng khi g&# p khó khăn không tr&# v&# đúng th&# i h&# n. Trong túi ch&# a đ&# th&# l&# nh k&# nh. Thu&# c tăng s&# c, dùng khi có bi&# n ph&# i ch&# y thoát thân. Ch&# ng bi&# t đây có ph&# i là th&# thu&# c chích cho ng&# a ch&# y tr&# ng đua hay không. Đ&# u sao đ&# u này cũng không th&# c t&# . Vì khi g&# p rút ch&# y bán m&# ng, thì gi&# đầu mà m&# túi m&# u sinh đ&# l&# y thu&# c? Thu&# c ch&# ng bu&# n ng&# , dùng ban đêm, lúc c&# n ph&# i t&# nh th&# c canh ch&# ng. Thu&# c mu&# i thoa ngoài da. Thu&# c l&# c n&# c, có công hi&# u sát trùng r&# t m&# nh. Sáu cái bánh m&# n, theo ch&# đ&# n, m&# i ngày ch&# dùng hai cái. Nh&# ng viên th&# t bò khô màu nâu, m&# i viên làm ng&# t n&# c m&# t tô canh. M&# t chùm l&# i câu, l&# n bé đ&# l&# i. M&# t cu&# n dây c&# c màu xanh nh&# t, làm dây câu cá. Và sau cùng là quy&# n sách nh&# , in hình m&# t s&# cây lá trong r&# ng, cùng nh&# ng l&# i gi&# i thích đ&# phân bi&# t l&# i nào có th&# , và không th&# ăn.

Có túi m&# u sinh, chúng tôi v&# n b&# đối. Không tìm đ&# c cây, lá, c&# , trái nào gi&# ng nh&# trong sách ch&# đ&# n. Có l&# n, moi đ&# c c&# khoai, nh&# m&# t l&# i khoai m&# , ru&# t màu vàng nh&# t. Th&# ng Năng b&# o khoai n&# n. Mu&# n ăn ph&# i x&# t lát, ngâm n&# c vài ngày cho ra h&# t ch&# t đ&# c, sau đó ph&# i cho th&# t khô, r&# i m&# i lu&# c. Nh&# ng th&# ng S&# c&# n m&# t mi&# ng n&# m th&# . Nó kh&# ng quy&# t đây là m&# t trong nh&# ng l&# i khoai m&# , và mu&# n lên l&# a đ&# n&# u.

Tôi nói: “Mu&# n ch&# t h&# ? N&# u đ&# ch quân nhìn th&# y khói, dù b&# n mình có m&# c cánh cũng bay

không thoát.”

Sau ch&# ng m&# i phút, bàn ra tán vào v&# cái c&# khoai l&# , mỗi mi&# ng th&# ng S&# b&# ng&# a và s&# ng v&# u lên. M&# i ng&# i đ&# u ho&# ng. Cũng may, nó ch&# n&# m th&# , ch&# ch&# a nu&# t.

Chúng tôi xu&# ng s&# c vì đói. Đêm n&# m trong vùng đ&# t &# m, l&# i b&# v&# t hút máu. M&# t ng&# i ph&# ph&# c. Tinh th&# n kh&# ng ho&# ng. Tôi th&# ng xuyên kêu c&# u v&# trung tâm. Nh&# ng m&# i l&# n tr&# c thẳng vào vùng l&# i b&# phòng không. Đ&# ch bi&# t chúng tôi ch&# a ra kh&# i vùng, báo đ&# ng kh&# p n&# i. Chúng tôi l&# n vô r&# ng già. Đi v&# h&# ng B&# c, n&# i có l&# đoàn Dù đang ho&# t đ&# ng &# Dambert. Hy v&# ng đi g&# n v&# phía quân b&# n, s&# b&# t đ&# c áp l&# c c&# a đ&# ch.

Ti&# t tr&# i nóng n&# c, mà r&# ng rú v&# n xanh um cây lá. Ti&# ng ve bu&# n râm ran mùa h&# . Nh&# nh&# ng con thú h&# t ho&# ng, chúng tôi s&# h&# i b&# t c&# ti&# ng đ&# ng nào. S&# nh&# t là nh&# ng con chim “t&# c c&# ”. Loài chim quái ác! M&# i khi th&# y có ng&# i đi, nó s&# l&# n theo mãi &# trên đ&# u, và la “t&# c c&# ... t&# c c&# ...” vang c&# r&# ng. G&# p tr&# ng h&# p này, ph&# i đ&# ng l&# i ng&# i im trong lùm, không dám đ&# ng. Kêu m&# t h&# i không th&# y ai, nó s&# chán, và bay n&# i khác. Ng&# c l&# i, cũng nh&# chim “t&# c c&# ” báo đ&# ng, mà chúng tôi bi&# t đ&# ch đang di chuy&# n t&# xa, đ&# k&# p th&# i tránh né. Lính hành quân trong r&# ng, g&# i loài chim này theo cái tên nhà binh: “chim ti&# n sát”.

Chúng tôi l&# i ch&# m đ&# ch l&# n th&# hai. Ho&# l&# c đ&# ch r&# t hùng h&# u. Tôi bi&# t ngay đây là m&# t đ&# n v&# l&# n, không ph&# i “ch&# t” ti&# n đ&# n. Chúng tôi th&# i lui, đ&# ng th&# i ném nh&# ng trái mini l&# u đ&# n v&# phía sau, nh&# ng không c&# n đ&# c b&# c đ&# ch. Súng n&# rất bên mang tai. Đ&# ch đ&# i theo, truy b&# c. Tôi th&# y th&# ng Năng ch&# y cà nh&# c. M&# t chân nó đã b&# đ&# n. Tôi l&# t t&# i, k&# th&# ng Năng b&# ng cách n&# m cánh tay c&# a nó choàng qua vai mình, l&# b&# a.

Năng l&# c đ&# u tuy&# t v&# ng: “Thôi, ch&# y đi.”

Tôi hét: “Ráng!”

Nó xô tôi ra: “Không đ&# c.” Và sà xu&# ng m&# t g&# c cây, x&# súng b&# n ng&# c v&# phía sau c&# n đ&# ch, cho nh&# ng th&# ng còn l&# i thoát thân.

Tá hai ngày trác, tôi yáu sác vì đói. Nháng bây giờ, tôi cháy rát khoá. Đái chân nhanh nhán lá tháng. Tuán qua nháng gai góc, phóng qua nháng lùm bái dá dàng. Thân thá tôi dáng nhá tán, lát nhá bay qua nháng cháng ngái. Nháng tháng kia cũng nhanh không kém. Nó cháy mà không cán biát anh em có theo káp hay không. Nhá tháng Năng cán đách, chúng tôi bá tiáng súng xa đán. Lúc đáng lái, tôi háp táp báo vá trung tâm hành quân. Tiáng nói đát quáng. Váa nói váa thá hán hán nhá sáp đát hái. Bây giờ, tôi mái đá ý đán tôi, và tháy mát nhá cháa bao giờ mát đán thá.

Bom và tráng pháo lái đái tan tán xuáng mác tiêu. Đái Báng già quyát đánh, báng mái cách phái mang chúng tôi vá. Trong khi đách đang bá sám sét, lái đáng cá hái này, trác thăng lao vào vùng, thá dây cáp cáu. Năm tháng chúng tôi ôm nhau thành mát khái, treo tán ten phía đái trác thăng. Gió ù ù rất mát. Tá trên cao nhìn xuáng, tôi tháy mát vùng khói mù. Oanh tác cá ván còn tiáp tác thá bom. Giáa ngàn xanh mángh máng uát đái kia, có tháng Nhiều, tháng Năng vĩnh vián nám lái đát Kampuchia.

Tôi xin ra khái Viên Thám tá đáo áy. Đái lính ván tháng cháng kián nhiáu tháng đau mát mát cáa anh em đáng đái. Thá nháng, nháng đám nám ráng, nghe tiáng súng xa xa, tôi lái nghĩ đán hai tháng em trong toán cáa tôi, nhát là tháng Năng. Tái nghiáp, sau cái đám đáng phòng vái vá, nó đi luôn không bao giờ ván áa.